

ADD NEKEM, PÁSZTOR, ÉNEKED

SZŰGYI ZOLTÁN

FEDED BÁR ARCOD

Feded bár arcod,
Felismerlek vidék.

Melled mélye nem titok,
Hasadban döbbenetek tornya.

Tolókocsiban. És hazafelé.
Tudom.

Csont.
S tél a csontban.

ELMENŐBEN

Csomagolok. Késem
Nem tettem még el,
Kesztyűm, főfedőm,
Ingem négybehajtva, készen.

Csomagolok. Földet.
Folyót.
Furulyát.
Asszonyt. Gyereket.

A nyelvvel van még csak baj.
Sebes.

Csomagolok.

Ízét nem sejtem
Értemnek.

VÁNDORÉNEK PÁSZTORFURULYÁRA

Megkívántalak, folyóm.
Arcod érintését.
Őszutóban
homlokod.

Tudom. Hegy, fenyővidék, a tenger is,
Miénk. Bölcsőm mégis tebenned ring,
Recseg. S fáradtak a hálók.
Szöknek a halak.

Mert magamban olykor,
titkon asztalom köré ülünk.
Kés mered ránk a tálból.
Kései vonatfütytyöt hallgatunk.

Félénk gyíkjainkat nézzük,
még be nem kopog a virradat.

PIHEN A FURULYA

Pihen a táj.
Vastagbélben valahol,
a bűzös hal.
Pihennek a juhok is.

Hogy nem félnek semmitől?
Őszi meghittségben a nap
s robbantják
a hegyet!

Én. Furulya.
Parázs a hóban.
Megszólalni
nem tudok.

PÁSZTOROK FURULYA-DALA
MIKOR A NAP LEMENŐBEN

Hogyan juhaink is
Egyre fogytán.

Vén pásztorok
Szótlan ballagunk.

Otthonról-e
Hazafelé?

Magunk sem tudjuk
Talán.